

“פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה” – הנתונים המופיעים בפרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, הידועים ב-31 באוקטובר שלפני שנת המס שלגביה מוטל המס לפי סימן זה.

הנוסחה לחישוב הסכום הקובע

2. הנוסחה לחישוב הסכום הקובע היא העלאת 10 בחזקת המעריך.

פרק ט': ביטוח לאומי

136. בחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995⁹³ (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי) – תיקון חוק הביטוח הלאומי

(1) בסעיף 32(א), במקום “ל-49 אחוזים” יבוא “ל-51.32 אחוזים”;

(2) בסעיף 195 –

(א) ההגדרה “בעל ליקוי חמור” – תימחק;

(ב) ההגדרה “זכאי במשך תקופה ממושכת” – תימחק;

(ג) בהגדרה “נכה” –

(1) ברישוד, במקום “שהכנסתו כאמור אינה עולה על המפורט להלן, לפי העניין” יבוא “שגמלת הנכות שהוא זכאי לה, בצירוף תוספת התלויים החלה לגביה, המחושבת בהתאם להכנסתו כאמור ובהתאם להוראות סעיפים 200, 201 ו-202, אינה נמוכה מ-2.68% מהסכום הבסיסי”;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפי המוצע, חישוב המס לא ייעשה באמצעות הערכה מדויקת של ערכה של כל דירה חייבת, וזאת מטעמי יעילות ופשטות הגבייה ובהתחשב בתכליתו המרכזית של הסימן – תמרוץ יחידים המחזיקים בכמה דירות מגורים להשקעה למכור אחת או יותר מהן. לפי המוצע, חישוב המס יתבסס על הערכה סטטיסטית של המחיר המקורב של דירה לפי מאפייני האזור שבו היא נמצאת ושטחה. בבניית הנוסחה נעשה שימוש בנתוני עסקאות אמת שנעשו בתקופה האחרונה ונעשה בה שימוש בבחינה אקונומטרית שנועדה לאמוד את מידת השפעתם של המאפיינים הנוכרים על מחירי הדירות.

מאפייני האזור שנכללו בנוסחה מבוססים על לוחות שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, ובהם ערך המדרד החברתי כלכלי שרלוונטי לאזור שבו ממוקמת הדירה שנקבע בהתאם למדרד החברתי כלכלי שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (בנוסחה מסומן כ-s), וערך מדרד הפריפריאליות (בנוסחה מסומן כ-p) שרלוונטי לאזור שבו ממוקמת הדירה שנקבע בהתאם למדרד הפריפריאליות שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. נוסף על מאפייני האזור, הנוסחה מתחשבת בגודל הדירה במ"ר בהתאם לדיווחי הארנונה (בנוסחה מסומן כ-area).

“רשת ישראל החדשה” – רשת קואורדינטות מישורית ישראל זווית המבוססת על היטל גאודטי מרקטור רוחבי ועל אליפסואיד Geodetic Reference System (GRS80) ואם לא נאמר אחרת, אינה מבוססת על מערך התחנות הקבועות;

להגדרה “ערך חברתי-כלכלי” – כדי לקבוע את סכום המס על דירת מגורים פלונית, יש להציב את הנתונים לגבי הדירה בנוסחה. בנוסחה המוצעת, ההתייחסות לערך חברתי-כלכלי, היא לערך החברתי-כלכלי של האזור שבו נמצאת דירת מגורים פלונית, בתוך המדרד החברתי-כלכלי.

להגדרה “ערך פריפריאליות” – מוצע לקבוע את ערך המדרד שניתן לכל אזור במדרד הפריפריאליות שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה כנתון שימש בחישוב סכום המס לגבי דירה חייבת.

להגדרה “פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה” – לצורך חישוב הסכום הקובע שממנו ייגזר סכום המס, נעשה בנוסחה שימוש במדדים שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. מאחר שמדדים אלה עשויים להתעדכן, מוצע לקבוע שלצורך חישוב הסכום הקובע ייעשה שימוש בנתונים שמופיעים במדרד שהתפרסם ב-31 באוקטובר שלפני שנת המס שלגביה מוטל המס לפי סימן זה.

לסעיף 2 לתוספת

בסעיף זה נקבעה הנוסחה לאופן חישוב הסכום הקובע – הוא הסכום שממנו ייגזר המס המוטל לפי סימן זה:

$$10^{[4.421 + 0.797 \times \log_area + 0.078 \times s + 0.08 \times p + 0.028 \times s^2 + 0.02 \times p^2 - 0.022 \times s \times p]}$$

⁹³ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ו, עמ' 1093.

(2) פסקאות משנה (א) ו-(ב) – יימחקו;

(ד) בהגדרה "התאריך הקובע", אחרי "נגרם למבוטח אי כושר להשתכר" יבוא "ואין לו הכנסה בפועל מעבודה או ממשלח יד או שהכנסתו כאמור אינה עולה על 60% מהשכר הממוצע", במקום "ולא יובא" יבוא "ולא יובאו" ואחרי "אי כושר להשתכר" יבוא "או הכנסה כאמור";

(3) בסעיף 196 –

(א) בסעיף קטן (ב), הסיפה החל במילה "ובלבד" – תימחק;

(ב) בסעיף קטן (ג)(1), פסקת משנה (א) – תימחק;

(4) בסעיף 200א בסעיף קטן (ב) –

(א) בפסקה (1), במקום "17% יבוא" "20%";

(ב) פסקה (2) – תימחק;

(ג) בפסקה (3), במקום "11.5% יבוא" "16% ובמקום "ולא יותר מ-69% יבוא" "ולא יותר מ-79%";

(ד) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) 6.8%, אם נקבעה לו נכות רפואית בשיעור של 40% לפחות ולא יותר מ-49% והיא אינה נכות רפואית כאמור בסיפה של פסקה (3).";

(5) בסעיף 202 –

(א) בסעיף קטן (ב)(2)(א), במקום הסיפה החל במילים "מקצבה חודשית מלאה" יבוא "מקצבה חודשית מלאה; נותרה יתרה לניכוי לאחר שבוצע הניכוי האמור, תנוכה היתרה מתוספת התלויים החלה לגביו";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע לקבוע כי אוצר המדינה יעביר למוסד את התשלומים בשל סכום היסכון ארוך טווח לשנים 2017 ו-2018 כבר בסוף שנת 2016.

בהתאם לאמור, מוצע להעלות בשנת 2016 את אחוז השתתפות אוצר המדינה, ל-91.3 אחוזים במקום 45.1% המועברים למוסד היום.

לצורך מימון שינוי שיעורי דמי הביטוח לעצמאיים ושינוי תנאי הזכאות לקבלת תוספת ותק, מוצע לתקן את סעיף 32 לחוק ההתייעלות הכלכלית ולקבוע בו הוראת שעה לעניין סעיף 32(א) לחוק הביטוח הלאומי לעניין שיעורי השיפוי שיעביר אוצר המדינה למוסד בשנים 2017 עד 2019.

במקביל, בשל הקדמת תשלום מימון סכום היסכון ארוך טווח לשנת 2016, יופחתו הקצבות אוצר המדינה למוסד בשנים 2017 ו-2018 כך שסכומי השיפוי שיתקבלו יהיו כדלקמן:

בשנת 2017 יועברו למוסד 50.06 אחוזים מהתקבולים שגבה המוסד בהתאם לסעיף 32(א) לחוק הביטוח הלאומי; בשנת 2018 יועברו למוסד 50.42 אחוזים מהתקבולים שגבה המוסד בהתאם לסעיף 32(א); בשנת 2019 יועברו למוסד

סעיפים 136(1), 137(א) ו-143

סעיף 32(א) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי), קובע, כי אוצר המדינה יקציב למוסד לביטוח לאומי (בפרק זה – המוסד) סכום המותאם לאחוזים מתקבולים שגבה המוסד בכל ענפי הביטוח השונים המפורטים בלוח י' לחוק הביטוח הלאומי.

בסעיף 29(ב) לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ה-2015 (בפרק זה – חוק ההתייעלות) נקבע ביחס לתכנית היסכון ארוך טווח לילה, כי סכום היסכון הבסיסי בעד התקופה שמיום י"ב באייר התשע"ה (1 במאי 2015) עד יום ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016) (בפרק זה – סכום היסכון ארוך טווח), יועבר לחיסכון ארוך טווח בתשלומים חודשיים שווים מיום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017) עד יום ג' בטבת התשע"ף (31 בדצמבר 2019). לצורך מימון היסכון ארוך הטווח, נקבעו בסעיף 32(ב) לחוק ההתייעלות הוראות שעה לעניין הסכומים שיעביר אוצר המדינה למוסד בשנים 2015 עד 2019, כך שאוצר המדינה ישפה את המוסד בעד התשלומים המיוחדים בשנים אלה, מעבר לשיפוי השוטף.

"(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לא תשולם קצבה בשיעור הנמוך מ-2.68% מהסכום הבסיסי";

(6) בסעיף 207 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום הסיפה החל במילה "צומצמה" יבוא "אין לו הכנסה בפועל מעבודה או ממשלח יד או שהכנסתו כאמור אינה עולה על 60% מהשכר הממוצע";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "אם חל צמצום בהכנסה מעבודה" יבוא "אם הכנסתו כאמור אינה עולה על 60% מהשכר הממוצע";

(7) בסעיף 209(ד)1, במקום "ובתוך תקופה שלא עלתה על 36 חודשים רצופים מהיום שבו החלה להשתלם לו הכנסה השוללת פחתה הכנסתו כאמור מההכנסה הקבועה לגביה בפסקה (3) להגדרה "נכה" שבסעיף 195" יבוא "והכנסתו כאמור פחתה מ-60% מהשכר הממוצע";

(8) בסעיף 214(א), המילים "את שיעור נכותו הרפואית של מי שזכאי לקצבה לפי סימן ז' (להלן - זכאי), וכן" - יימחקו ובמקום "רשאי הזכאי או הנכה" יבוא "רשאי הנכה";

(9) בסעיף 220א, סעיף קטן (ב) - בטל;

(10) בפרק ט', סימן ז' - בטל;

(11) במקום לוח ח' יבוא:

"לוח ח'

(סעיף 202)

שיעורי הניכוי מקצבה חודשית מלאה

טור ב' שיעור הניכוי מקצבה באחוזים	טור א' חלקי ההכנסה
0	חלק ההכנסה שעד 29% מהשכר הממוצע
30	חלק ההכנסה שמעל 29% ועד 68% מהשכר הממוצע
40	חלק ההכנסה שמעל 68% ועד 93% מהשכר הממוצע
60";	חלק ההכנסה שמעל 93% מהשכר הממוצע

(12) בסעיפים 248 ו-257, המילים "יותר מעשר שנים" והמילים "שלמעלה מעשר שנות הביטוח הראשונות" - יימחקו;

ד ב ר י ה ס ב ר

קובע כי התוספת המקסימלית תעמוד על 50%. סעיף 257 קובע הוראה דומה ביחס לתשלום תוספת ותק לשאירים של אדם שהיה זכאי לתוספת האמורה.

במטרה לשפר את מצבם הכלכלי של הקשישים בישראל, מוצע לתקן את סעיפים 248 ו-257 לחוק הביטוח הלאומי כך שתוספת הוותק תשתלם במועד מוקדם יותר מזה הקבוע בסעיף, בהדרגה, באופן הזה:

החל ביום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017) עד יום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017) תשתלם תוספת הוותק

53.05 אחוזים מהתקבולים שגבה המוסד בהתאם לסעיף 32(א) ובשנת 2020 ואילך יועברו למוסד 51.32 אחוזים מהתקבולים שגבה המוסד בהתאם לסעיף 32(א).

סעיפים 136(12), 137(ב) ו-139

סעיף 248 לחוק הביטוח הלאומי בנוסחו כיום קובע כי מי שהיה מבוטח כעובד מבוסח יותר מעשר שנים לפני המועד שבו החלה להשתלם לו קצבת זקנה, זכאי לתוספת ותק לקצבת זקנה בשיעור של 2% בעד כל שנת ביטוח שלמעלה מעשר שנות הביטוח הראשונות שבעדה שולמו דמי ביטוח. הסעיף

137. (א) תחילתו של סעיף 32 לחוק הביטוח הלאומי בנוסחו בסעיף 136(1) לחוק זה ביום ד' בטבת התש"ף (1 בינואר 2020).

(ב) תחילתם של סעיפים 248 ו-257 לחוק הביטוח הלאומי בנוסחם בסעיף 136(12) לחוק זה ביום ד' בטבת התש"ף (1 בינואר 2020) והם יחולו על גמלה המשתלמת מיום זה ואילך.

(ג) סעיפים 195, 196, 200א, 202, 207, 209, 214, 220א ו-310א לחוק הביטוח הלאומי, וביטול סימן ז' לפרק ט' והחלפת לוח ח'1 לחוק האמור, בנוסחם בסעיף 136(2) עד (11) ו-13 לחוק זה, יחולו על גמלת נכות וקצבה חודשית נוספת המשתלמת בעד יום התחילה ואילך.

(ד) סעיף 359 לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחו בסעיף 136(14) לחוק זה, וביטול סעיף 372 לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחו בסעיף 136(18) לחוק זה יחולו על קביעת דמי ביטוח שהודעה עליה נמסרה לחייב לפי אותם סעיפים ביום התחילה ואילך.

(ה) סעיף 364 לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחו בסעיף 136(15) לחוק זה יחול על קנס ותוספת שנקבעו ביום התחילה ואילך.

(ו) סעיף 367 לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחו בסעיף 136(16) לחוק זה יחולו על חוב דמי ביטוח שנוצר ביום התחילה ואילך.

(ז) תחילתו של סעיף 369 בנוסחו בסעיף 136(17) לחוק זה ושל לוח י"א לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחו בסעיף 136(19) לחוק זה, ביום ז' בתמוז התשע"ז (1 ביולי 2017) והם יחולו על מקרה המזכה לגמלה שחל במועד זה ואילך.

138. (א) על אף הוראות סעיפים 195, 196, 200א, 202, 207, 209, 214 ו-220א לחוק הביטוח הלאומי בנוסחם בסעיף 136(2) עד 136(9) לחוק זה, תשלומים ראשונים לפי סעיפים אלה, בעד התקופה שמיום התחילה עד תום ששת החודשים שמיום התחילה, ישולמו בתום ששת החודשים כאמור.

תיקון חוק הביטוח
הלאומי – הוראת
מעבר לעניין
סעיפים 195, 196,
200א, 202, 207,
209, 214, 220
ו-372

ד ב ר י ה ס ב ר

כיום, בתום שמונה שנים ממועד כניסתו של תיקון לרון לתוקף, ולאור הניסיון שנצבר במוסד לביטוח לאומי, מוצעים תיקונים אשר יביאו להגברת עידוד יציאה לעבודה בקרב אנשים עם מוגבלויות, לפישוט הוראות החוק ומנגנון מבחני ההכנסה ותיקון ליקויים שהתגלו בו עם יישומו.

כמו כן מוצע להגדיל את קצבתם החודשית הנוספת של זכאים לגמלת נכות שנקבעה להם דרגת אי-כושר להשתכר של 75% לפחות, והכול כפי שיפורט להלן.

סעיף 136(2)(א) ו-1(ב)(3)

ההגדרה "בעל ליקוי חמור" שבסעיף 195 לחוק הביטוח הלאומי נקבעה במסגרת תיקון לרון והיא נועדה להבחין בין כלל הנכים לבין קבוצת הנכים החמורים. מוצע לבטל את ההגדרה האמורה ולקבוע מבחן הכנסה אחיד ומקל יותר לכלל הנכים.

כמו כן מוצע לבטל את התנאי "בעל ליקוי חמור" לעניין הזכאות לקצבת נכות כללית מהיום ה-31 ועד היום ה-90 כאמור בסעיף 196(ג)1(א) לחוק הביטוח הלאומי.

סעיפים 136(2) עד (11), 137(ב) ו-138(א)

כללי פרק ט' בחוק הביטוח הלאומי קובע כללים ותנאים לזכאות לגמלות לפי הפרק האמור, ובהן גמלת נכות, למי שמוגדר כ"נכה" לפי סעיף 195. ככלל, קצבת נכות משתלמת למי שאיבד את כושרו להשתכר מעבודה או ממשלח יד עקב ליקוי רפואי, או למי שבשל ליקוי כאמור צומצם כושרו להשתכר בשיעור של 50% לפחות.

במסגרת חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 109), התשס"ח-2008 (בפרק זה – תיקון לרון) עוגנו בחוק הביטוח הלאומי המלצותיה של ועדה ציבורית בראשות השופט בדימוס אפרים לרון ז"ל אשר בחנה, בין השאר, את נושא שילובם של אנשים עם מוגבלויות בשוק העבודה. תיקון לרון ביקש להסיר או למתן את החסמים הקיימים בחוק הביטוח הלאומי בהקשר זה, באופן שיעודד את השתלבותם של אנשים עם מוגבלויות בשוק העבודה. מטרת התיקון לרון היתה, בין השאר, להבטיח כי נכה שכושרו להשתכר אבד או צומצם, והוא הגדיל את הכנסתו מעבודה, תהיה הכנסתו הכוללת גבוהה יותר, בכל מצב.

(ב) התוספת השנייה לחוק הביטוח הכנסה בנוסחה בסעיף קטן (א), תחול על גמלה המשתלמת בעד תקופת הוראת השעה כאמור באותו סעיף קטן.

143. בסעיף 32 לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ו-2015 –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "עד יום ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016)" יבוא "עד יום א' בכסלו התשע"ז (1 בדצמבר 2016)";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

תיקון חוק
ההתייעלות
הכלכלית (תיקוני
חקיקה להשגת
יעדי התקציב
לשנות התקציב
2015 ו-2016)

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 136(5)

כי פרק הזמן של 36 החודשים האמורים לא סייע מספיק להפגת החשש של ציבור הנכים מאבדן זכאותו לגמלה עקב חזרתו לשוק העבודה. לפיכך מוצע לבטל את מגבלת 36 החודשים הקבועים בסעיף ולאפשר לכל נכה אשר הכנסתו פחתה מ-60% מהשכר הממוצע לשוב למעגל הזכאים לקצבת נכות, בלא מגבלת זמן.

סעיף 136(8) ו-(13)

עקב ביטולו של סימן ז' לפרק ט' לחוק הביטוח הלאומי, מוצע לתקן את סעיפים 214 ו-310(א) ולמחוק בהם את החלקים המתייחסים לזכאים לפי סימן ז' האמור.

סעיף 136(9)

סעיף 220א לחוק הביטוח הלאומי קובע את זכאותו של נכה, אשר חדלה להשתלם לו קצבה חודשית, להמשך הטבות נלוות לפי כל דין במשך תקופה של 36 חודשים נוספים. המשך הזכאות האמור נקבע גם לעניין מי שהיה זכאי לקצבת עידוד להשתלבות בשוק העבודה לפי סעיף 222 לחוק הביטוח הלאומי (בתנאים הקבועים בסעיף). לאור ביטול סימן ז' לפרק ט', וביטולה של קצבת עידוד השתלבות בשוק העבודה, מוצע לבטל את סעיף קטן (ב) העוסק בזכאותם של מקבלי קצבה כאמור להמשך הטבות נלוות על פי כל דין.

וזה נוסחו של סעיף 220א(ב) לחוק הביטוח הלאומי שמוצע לבטל:

"(ב) זכאי להטבה שמשלמת לו קצבה לפי הוראות סימן ז', תוסיף להינתן לו ההטבה כאמור בסעיף קטן (א) גם לאחר תום תקופת הזכאות המיוחדת, בסכום שיחסו להטבה או כיהס שבין שיעור הקצבה כאמור החל לגבי לבין קצבה חודשית מלאה בצירוף תוספת התלויים החלה לגביו, אלא אם כן חדלה הזכאות להטבה לפי הוראות הדין שמכוחו ניתנה."

סעיף 136(11)

לוח ח' לחוק הביטוח הלאומי קובע את שיעורי הניכוי מהקצבה, בהתאם לחלק ההכנסה מעבודה או ממשלח יד. לצורך עידוד השתלבותם של אנשים עם מוגבלויות בשוק העבודה, מוצע להגדיל את שיעור ההכנסה שאינו מובא בחשבון לצורך ניכוי ההכנסות מקצבה כאמור בסעיף 202 לחוק הביטוח הלאומי ב-8% (מ-21% ל-29% מהשכר הממוצע), ובכך לבטל למעשה את מדרגת הניכוי בשל שכר שמעל 21% עד 25% מהשכר הממוצע, שעמדה על 10% ניכוי מהקצבה.

סעיף 202 לחוק הביטוח הלאומי קובע את אופן ניכוי ההכנסות מקצבת הנכה ואת שיעור הקצבה המקסימלי. מאחר ועל פי המוצע, תבוטל בהגדרה "נכה" מגבלת השכר כתנאי זכאות לקצבת נכות (בשיעור של 60% או 45%, לפי העניין). נדרשת הבהרה ולפייה, מקום שנותרה יתרה לניכוי לאחר קיומו קצבת היחיד במלואה, תנוכה היתרה מתוספת התלויים לשיעור הקצבה החודשית המלאה (כפי שנעשה לעניין קצבת עידוד להשתלבות בעבודה בסעיף 222 לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו כיום).

כמו כן, בעקבות ביטול "קצבת עידוד השתלבות בשוק העבודה" ושילוב הזכאות בקצבת נכות, מוצע לקבוע כי לא תשולם קצבה בשיעור הנמוך מ-2.68% מהסכום הבסיסי (כ-235 שקלים חדשים). בדומה למגבלת התשלום הקיימת כיום לעניין קצבת עידוד השתלבות בשוק העבודה.

סעיף 136(6)

סעיף 207(א) לחוק הביטוח הלאומי קובע כי המוסד לביטוח לאומי לא ידון בתביעה לפי פרק ט' לפני שחלפו 90 ימים מהמועד שבו צומצמה הכנסתו של נכה מעבודה או ממשלח יד ב-50% או יותר, או שנפסקה, ובאין הכנסה – מהמועד שהיה לנכה.

בפועל, תנאי לתחילת בירור התביעה לפי פרק ט' הוא כי מבוטח לא השתכר יותר מ-60% מהשכר הממוצע במשך 90 ימים לפחות, כפי שנקבע גם בתיקון הנוכחי להגדרה "תאריך קובע". משכך מוצע לתקן את הסעיף ולקבוע בו מפורשות כי תנאי לבירור תביעה הוא כי מבוטח לא השתכר יותר מ-60% מהשכר הממוצע במשך 90 ימים לפחות.

כמו כן מוצע לתקן את סעיף קטן (ב) ולהבהיר גם בו כי המדובר בהכנסה שאינה עולה על 60% מהשכר הממוצע ולא על צמצום בהכנסה מעבודה.

סעיף 136(7)

סעיף 209 לחוק הביטוח הלאומי קובע כי נכה אשר זכאותו לקצבה נשללה בשל כך בלבד שהיתה לו הכנסה מעבודה או ממשלח יד, יהיה זכאי להמשך תשלום הקצבה, לו הכנסתו תשוב ותפחת, ובלבד שלא חלפו יותר מ-36 חודשים ממועד הפסקת תשלום הקצבה.

מניסיונו הנצבר של המוסד לביטוח לאומי עולה

⁹⁹ ס"ח התשע"ו, עמ' 219; התשע"ו, עמ' 1187.

"(א1) בתקופה שמיום ב' בכסלו התשע"ז (2 בדצמבר 2016) עד יום ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016) יקראו את סעיף 32(א) לחוק הביטוח הלאומי כך שבמקום הקטע החל במילים "סכום השווה" עד המילה "אחוזים" יבוא "סכום השווה ל-91.3 אחוזים";

(3) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) בתקופה שמיום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017) עד יום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017) יקראו את סעיף 32(א) לחוק הביטוח הלאומי כך שבמקום הקטע החל במילים "סכום השווה" עד המילה "אחוזים" יבוא "סכום השווה ל-50.06 אחוזים".

(ב1) בתקופה שמיום י"ד בטבת התשע"ח (1 בינואר 2018) עד יום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018) יקראו את סעיף 32(א) לחוק הביטוח הלאומי כך שבמקום הקטע החל במילים "סכום השווה" עד המילה "אחוזים" יבוא "סכום השווה ל-50.42 אחוזים".

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיפים 140 עד 142

בישראל זכאים כ-190,000 משקי בית לגמלת הבטחת הכנסה למי שהגיע לגיל הפרישה ומי שמקבל קצבת זקנה, שאירים ותלויים לפי חוק הביטוח הלאומי (בפרק זה – גמלת השלמת הכנסה), מכוח חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980 (בפרק זה – חוק הבטחת הכנסה). במסגרת חוק ההתייעלות הוגדלו גמלאות אלה בכ-600 מיליוני שקלים חדשים.

נוסף על הגדלת שיעור הגמלה המוצע בחוק זה, מוצע להגדיל את הסכום שאינו מובא בחשבון מהמקורות המפורטים בסעיף 2(1) ו-2(2) לפקודת מס הכנסה (הכנסות מעבודה וממשלה יד) בשיעור של 1.5% מהשכר הממוצע וזאת הן ליחיד והן לזוג. כך שסעיף 12 לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980 יתוקן וייקבע בו כי הסכום שאינו מובא בחשבון ליחיד יעלה מ-20% ל-21.5% מהשכר הממוצע ולעניין מבוטח שיש לו בן זוג או שבהזקתו ילד מ-24% ל-25.5%.

במקביל, מוצע לתקן בהתאמה את סעיף קטן (ב) לסעיף 12 לחוק האמור הקובע את הסכומים המרביים שינוכו לפי סעיפים קטנים (א) ו-1(3).

כמו כן, במטרה להוסיף ולשפר את מצבם הכלכלי של קשישים מקבלי גמלת השלמת הכנסה מוצע להגדיל גמלאות אלה בעלות כוללת של כ-400 מיליוני שקלים חדשים. מוצע לקבוע כי התיקון ייעשה באופן מדורג כך מיום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017) יגדלו הגמלאות בכ-250 מיליוני שקלים חדשים ומיום י"ד בטבת התשע"ח (1 בינואר 2018) בכ-150 מיליוני שקלים חדשים.

וזו נוסחו של טור א' בתוספת השנייה, שמוצע להחליפו:

וזו נוסחו של לוח ח'1 לחוק הביטוח הלאומי, שמוצע להחליפו:

"לוח ח'1"

(סעיפים 202 ו-222א)

שיעורי הניכוי מקצבה חודשית מלאה

טור ב' שיעור הניכוי מהקצבה, באחוזים	טור א' חלקי ההכנסה
0	חלק ההכנסה שעד 21% מהשכר הממוצע
10	חלק ההכנסה שמעל 21% ועד 25% מהשכר הממוצע
30	חלק ההכנסה שמעל 25% ועד 68% מהשכר הממוצע
40	חלק ההכנסה שמעל 68% ועד 93% מהשכר הממוצע
60	חלק ההכנסה שמעל 93%

סעיפים 137(ב) ו-138(א)

מוצע לקבוע כי סעיפים 195, 196, 200, 202, 207, 209, 214 ו-220א לחוק הביטוח הלאומי, וביטול סימן ו' לפרק ט' והחלפת לוח ח'1 לחוק האמור, כנוסחה בסעיף 136(2) עד (11) לחוק זה, יחולו על גמלת נכות וקצבה חודשית נוספת המשתלמות בעד יום התחילה ואילך, ואולם כדי להעניק למוסד לביטוח לאומי זמן היערכות ליישום התיקונים המוצעים, מוצע לקבוע כי תשלומים ראשוניים לפי הסעיפים האמורים, בעד התקופה שמיום התחילה עד תום ששת החודשים שמיום התחילה, ישולמו בתום ששת החודשים כאמור.

(בב) בתקופה שמיום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019) עד יום ג' בטבת התש"ף (31 בדצמבר 2019) יקראו את סעיף 32(א) לחוק הביטוח הלאומי כך שבמקום הקטע החל במילים "סכום השווה" עד המילה "אחוזים" יבוא "סכום השווה ל־53.05 אחוזים".

ד ב ר י ה ס ב ר

טור ג' מי שמלאו לו 55 שנים	טור ב' מי שטרם מלאו לו 55 שנים	טור א' מי שהגיע לגיל פרישה ומי שמקבל קצבת זקנה, שאינם או תלויים לפי חוק הביטוח			הרכב המשפחה	פרט
		אם מלאו לו 80 שנים	אם מלאו לו 70 שנים וטרם מלאו לו 80 שנים	אם טרם מלאו לו 70 שנים		
25%	20%	34.05%	32.88%	32.21%	יחיד	(1)
37.5%	27.5%	53.82%	51.95%	50.85%	שני בני זוג	(2)
43.5%	30%	63.92%	62.05%	60.95%	שני בני זוג שעמם ילד	(3)
49.5%	33.5%	74.02%	72.15%	71.05%	שני בני זוג שעמם שני ילדים לפחות	(4)
37.5% פחות הסכום הבסיסי לילד	30%	58.82% פחות הסכום הבסיסי לילד	56.95% פחות הסכום הבסיסי לילד	55.85% פחות הסכום הבסיסי לילד	יחיד שעמו ילד	(5)
42.5% פחות הסכום הבסיסי לילד	33.5%	68.92% פחות הסכום הבסיסי לילד	67.05% פחות הסכום הבסיסי לילד	65.95% פחות הסכום הבסיסי לילד	יחיד שעמו שני ילדים לפחות	(6)
42.5% פחות הסכום הבסיסי לילד	33.5%	58.82% פחות הסכום הבסיסי לילד	56.95% פחות הסכום הבסיסי לילד	55.85% פחות הסכום הבסיסי לילד	אלמנה או הורה עצמאי שעמם ילד	(7)
52.5% פחות הסכום הבסיסי לילד	39%	68.92% פחות הסכום הבסיסי לילד	67.05% פחות הסכום הבסיסי לילד	65.95% פחות הסכום הבסיסי לילד	אלמנה או הורה עצמאי שעמם שני ילדים לפחות	(8)